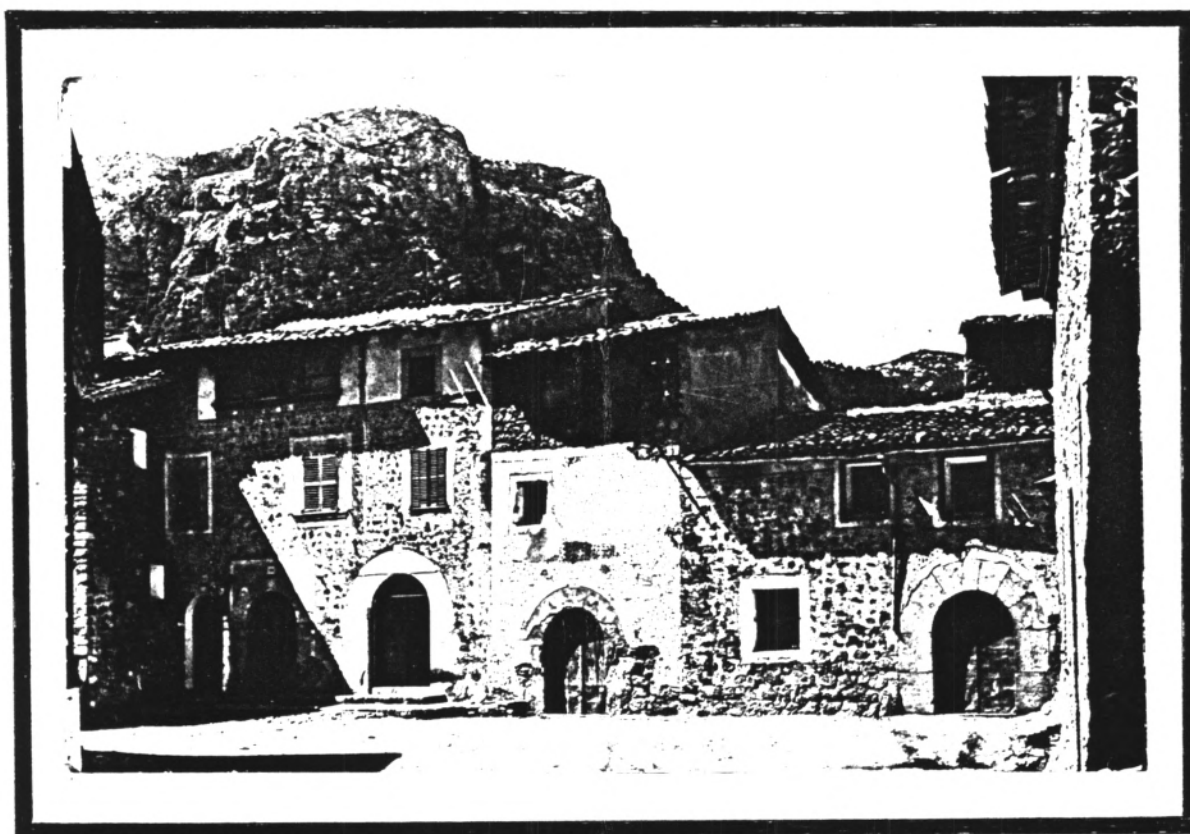

S'encruia

PREMS
CORONA

n° 33

Deia ~ abril 82

TAULA

1. TIEMPO ATRAS
2. JUNTA MUNICIPAL
3. " "
4. NOVES
5. " EL TIEMPO
6. DIVAGACIONS APOCALIPTIQUES
7. " "
8. FACCIOSOS Y FACTICIOSOS
9. GAIREBE UN PROLEG
10. A VEGADES
11. XERRATORUM
12. ERMITAS VIEJAS
13. EDUCACIO ATOMICA A S'ESCOLA ?
14. NOTES I MEDICOS
15. ESTAMPA D'ABRIL
16. POEMA

TIEMPO ATRAS

Las aficiones de Catalina Homar

SA MADONA DE S'ESTACA

A Catalina Homar de veras le gustaba el mar: A menudo se embarcaba en uno de los botes de S'Estaca, casi siempre varados en la playuela que existe en el fondo de la pequeña cala, junto a los recios troncos de unos pinos que protegen a las embarcaciones del caliente sol del verano. Los botes estaban al cuidado de un viejo pescador llamado "Gotzo", que sentía un profundo afecto hacia Catalina, que le había sabido encontrar un trabajo apropiado a su edad.

Catalina protegía también a todos los pescadores de la ribera, a todos ellos daba trabajo en las viñas de S'Estaca, de manera que así tenían seguro el jornal, cuando el mar estaba revuelto y no podían salir a pescar.

Muchas veces, Catalina y "Gotzo" bogaban hacia la Foradada dónde el viejo pescador había dispuesto previamente largos sedales con gruesos anzuelos con los que cogían enormes meros. También de tarde en tarde se dirigían a Banyalbufar y al Port de Valldemossa, para recoger algunas cepas o cañizos para los emparrados, en estos casos también les solía acompañar Miguel, el hermano de Catalina.

A Catalina le gustaban mucho los perros. Síría, la madre de los cuatro primeros perros que hubo en S'Estaca, era un animal precioso, traído de los Pirineos aragoneses; sus hijos llegaron a alcanzar una talla gigantesca. Catalina los llevaba siempre con ella y de vez en cuando les hacía bañar en la playa del "Guix".

El mundo de las aves que habitaban en los alrededores de S'Estaca, era sumamente cuidado. Los mirlos ya se atrevían a entrar en el propio patio de la casa dónde picoteaban, las golondrinas apenas llegaban se posaban en las barandillas de los balcones y todos los pájaros buscaban la pretección de la casa.

Los visitantes iban en aumento para admirar aquellos hermosos paisajes. Desde el denominado "Mirador de ses Pites", los viñedos de S'Estaca parecían estar más próximos a pesar de hallarse a 400 metros de distancia, y muchos eran los que querían bajar hasta allí para contemplarlos de cerca sin pensar en lo fatigosa que les resultaría la subida.

Todos encontraban en Catalina una cordial acogida, después ella les mostraba todo lo que era digno de ver y al final les obsequiaba con un vaso de fragante malvasía, quedando sorprendidos por su gran amabilidad.

(Del libro "CATALINA HOMAR" por el A. Luis Salvador)

Tomeu Bauçà

Junta municipal

Se celebró como de costumbre a las veinte treinta horas del día siete de abril en el Salón de Actos de la Casa Consistorial y con sujeción al orden del día el cual incluía los siguientes asuntos a tratar:

FACTURAS

Una vez examinadas fueron aprobadas las siguientes:

- Una de Dña. Maria Marcús de 6.960 Ptas.
- Una de la C.T.N.E. de 17.010 Ptas.
- Una de Butano S.A de 3.630 Ptas.
- Una del Consultor de los Ayuntamientos de 1.600 Ptas.
- A D. Xavier Sans Rossello 215 Ptas.
- A la Estación de Servicio de Valldemossa 320 Ptas.

CORRESPONDENCIA

La Corporación se da por enterada de los siguientes escritos recibidos:

- Del Consell Insular de Mallorca, comunicando la creación del Servicio de Asesoramiento y Asistencia técnica a los municipios = menores de cinco mil habitantes.

- De la Delegación Provincial de la Secretaria de Estado de Turismo, sobre cumplimiento de las normas establecidas en el Decreto 3787/70 de 19 de diciembre, sobre requisitos mínimos de infraestructura en los alojamientos turísticos.

- De la Consellería Adjunta a Presidencia y de Turismo, comunicando que para cualquier obra de nueva planta, ampliación o mejora en establecimientos turísticos, precisa, previa a la Licencia Municipal, el correspondiente permiso de la autoridad turística.

- Escrito de Dña. Magdalena Deyá, solicitando cambio de titularidad de la Carnicería de Don Nicolás Bujosa Diaz.

- Expediente de legalización de la sepultura nº 7 del Cementerio municipal propiedad de Don Sebastián Nadal. El Ayuntamiento acuerda legalizarla y por tanto conceder el usufructo perpetuo de la misma al citado señor.

IMPUESTO MUNICIPAL SOBRE CIRCULACION DE VEHICULOS

Examinado por el Ayuntamiento el Padrón de Contribuyentes del = Impuesto Municipal sobre Circulación de Vehiculos para 1.982 el = Ayuntamiento acuerda prestarle aprobación y que se someta a información pública.

CONCIERTOS FISCALES

El Ayuntamiento acuerda establecer concierto con D. Emilio Fernandez Garau y con D. Juan Valenzuela Font de esta localidad, para el pago de la exacción municipal del Impuesto sobre Gastos Suntuarios para 1.982.

EXPEDIENTES OBRAS

El ayuntamiento cordo autorizar los siguientes

A D. Juan Rullan Ripoll expete. nº 9/82
A D. Miguel Sastre Bordoy expete. nº 16/82
A D. Joaquin Vidal Oliver expete. nº 18/82
A D. Nicolás Bujosa Diaz expete. nº 21/82
A Dª Tomasa Colom Marroig expete. nº 17/82
A D. Matias Mas Arbós expete. nº 19/82
A D^a. Magdalena Deyá Pastor expete. nº 20/82
A D^a. Isabel Adelaida Ribas Vives expete. nº 23/82
A D. Heinz Ridel expete. nº 24/82
A D. José Antonio Antuña Pastor expete. nº 26/82
A D^a. Maria Guiseppina Fazio expete. nº 25/82

Es denegada la solicitud de licencia formulada por D^a. Margarita Salas Fiol.

PROPUESTA DE LA ALCALDIA PARA NOMBRAMIENTO EN PROPIEDAD DE UN AUXILIAR DE ADMINISTRACION GENERAL

Dada cuenta del expediente instruido para la provisión en propiedad de una plaza de auxiliar de Administración General de este Ayuntamiento, mediante oposición libre y vista la propuesta formulada por el Sr. Alcalde en cuanto se nombre a Dª Catalina Rullán Mas, para cubrir en propiedad la indicada plaza por ser la única opositora presentada y haber obtenido la puntuación mínima exigida en la práctica de los ejercicios.

El Ayuntamiento Pleno por unanimidad acuerda:

1º Aceptar íntegramente la propuesta de la Alcaldía.

2º Notificar el aludido nombramiento a la interesada otorgándole un plazo de treinta días hábiles para tomar posesión de su cargo.

SOLICITUD INFORME

El Ayuntamiento acuerda solicitar un informe al Ilmo. Sr. Abogado del Estado.

INSIGNIAS MUNICIPALES

Se acuerda conceder una insignia del municipio a los Ex-Alcaldes D. Juan Vives y a D. Bartolomé Bauzá y a los vecinos D. Juan Rullán Mas y D. Antonio Coll Rullán por los servicios prestados.

NUEVAS RETRIBUCIONES FUNCIONARIOS PARA 1.982

Visto el expediente tramitado en cumplimiento del Real Decreto 21 del 82 de 1º de febrero y la Orden de 25 de febrero por las que se dictan normas sobre las retribuciones de los funcionarios de Administración Local, el Ayuntamiento por unanimidad acuerda prestar aprobación al mencionado expediente.

PROPUESTA PARA DOTAR DE AGUA CORRIENTE AL CEMENTERIO MUNICIPAL

Estudiada la propuesta formulada por el Teniente de Alcalde D. Antonio Jimenez, para dotar de agua corriente al cementerio municipal el Ayuntamiento, acuerda, aceptarla en su integridad.

SERVICIO DE RECOGIDA DE BASURAS

Dióse cuenta que la subasta para el servicio de recogida, transporte y destrucción de las basuras de este Municipio celebrada el pasado 27 de marzo había quedado desierta, por lo cual el Ayuntamiento acordó llevar a cabo la contratación directa de dicho servicio.

Y no figurando ningún otro asunto de que tratar, se levanta la sesión.

~·~ NOVES ~·~

M O R T S:

MARINA BOLART NOGUES (sa senyora de Can Vallés) de 80 anys que havia vingut a Deià per passar ses vacances de Pasqua.

=.=.=

ANGELA CARDELL VIVÉS (N'Angela de Can Fusimany) que ha mort a Ciutat als 75 anys.

=.=.=

JOANA-AINA RIPOLL COLL (Na Joana-Aina Bina) que ha mort a Sóller a l'avançada edad de 94 anys.

-- TOTS EN PAU DESCANSSIN I CONSSOL PER SA FAMILIA --

Ses processons de Setmana Santa així mateix foren bastant concurrides. Sortiren totes ses caperutxes.

o-o-o-o

Pareix que tots els bars i restaurants han fet molta feina aquests dies passats, ja que hi ha hagut una gentada. Això va be.

o-o-o-o

Dia 7 d'aquest mes a S'Ajuntament es va inaugurar una exposició de Na Rosa Lawrence. Una artista que va començar a pintar l'any passat.

o-o-o-o

Es una llàstima que es focs de ses finques que feien per ses processons, cada any vagin perdent més i més, ja que són tradicions que ajuden a identificar es poble.

o-o-o-o

A sa missa de sa Vigilia Pasqual, va anar-hi molt poca gent. Si es ver que es dissabte vespre ja ha resucitat ¿Per què no es fa sa processó de s'en-cuentro? que es el que sa gent espera pes dia de Pasqua.

o-o-o-o

Després de ses vacances, ja han tornat començar s'escola. Beneida sigui.

o-o-o-o

Pareix que de moment Can Quet continua amb en Paco d'amo. A veure si tenim un poc de sort i encara aquest estiu hi podrem anar a remanar es cos.

o-o-o-o

Dia 28 va esser presentat es llibre de poemes "A VEGADES" de na Maria Martin Martorell que va esser una temporada col.laboradora de S'ENCARUIA. Publicarem diferents poemes d'aquest llibre. Enhorabona.

o-o-o-o

L'altre dia una excursió amb gent de Petra que venia de Lourdes, tingué un greu accident en el que moriren dues persones i n'hi hagué moltes de ferides. Entre els ferits més greus s'hi trobava un germà de Sor Coloma, sa superiora des nostre convent, que tan aviat com va saber-ho es va traslladar a Petra. Esperam que tot vagi be.

O-O-O-O

De dia ler. fins dia 10 de maig, hi tornarà haver una expocisió a S'Ajuntament d'un altre artista resident a Deià.

O-O-O-O

Na Anne Mary i en Frederic Grunfeld de Son Rullan, han tengut un nin. Enhorabona.

El tiempo

Día	PRECIPITACION mm	METEOROS OBSERVADOS			VIENTO DOMINANTE	Nombre de la Estación	
		m	r	n		Provincia	Número
1							Son Buïosa Provincia <u>Baleares</u> Número <u>16-7</u> Mes <u>Marzo</u> Año <u>1982</u> Observador <u>Gerard Pons Vives</u> <u>077</u>
2							
3							
4	35	R	O	O			
5							Suma <u>100</u> NUMERO DE DIAS DE: Lluvia ● <u>12</u> Nieve * <u>—</u> Granizo △ <u>—</u> Tormenta R <u>2</u> Niebla ≡ <u>—</u> Rocío ∩ <u>—</u> Escarcha U <u>—</u> Nieve cubrió suelo ☒ <u>—</u>
6							
7	15				O	N	
8	50				O	N	
9							Suma <u>15</u> DIAS PRECIPITACION < 0.1 (ip.) <u>—</u> > 0.1 <u>2</u> > 1.0 <u>2</u> > 10.0 <u>3</u> > 30.0 <u>—</u>
10							
11							
12	10					O	
13	05					O	Suma <u>262 mm. día 26</u> Viento dominante En los días de lluvia <u>N</u> En el día de mas lluvia <u>NE</u>
14							
15							
16							
17							Suma <u>697</u> Precipitación total del mes <u>812 mm</u>
18							
19							
20							
21							Suma <u>697</u> Precipitación total del mes <u>812 mm</u>
22	52				O	NO	
23	21	R	O	R	O	N	
24	12	R	O	R	O	NE	
25	25	R	O	R	O	NE	Suma <u>697</u> Precipitación total del mes <u>812 mm</u>
26	25	R	O	R	O	NE	
27							
28	04				O	E	
29	31				O	E	Suma <u>697</u> Precipitación total del mes <u>812 mm</u>
30	12					ES	
31							
32							

DIVAGACIONS

APOCALIPTIQUES

Un dimecres del mes de Març era el dia assenyalat.

Va arribar el dia, i no passa`res.

Prensa, radio, televisió, profetes de mal any, mercaders de la por, -abans eren els vehements predicadors de quaresma; -mort, judici, infern etc. etc., editorials espabilades.

Tots interessats en mantenir una psicosi constant, anunciaven la fi del món.

Recordau el "maremoto"? -cosa semblant-.

Va esser un dia tranquil, primaveral, com un altre.

Els profetes tingueren que excusar-se; allargaren el plaç fins a l'any 86.

La conjunció de tots els planetes dins de un sol quadrant ens havia de dur mals infinits. Hi havia tot tipus de pronòstics. Passat el perill gros, això sí, ens asseguraren que a partir d'ara es notará una gran incidència en els trastorns mentals: Fets inexplicables, canvis de conducta, psicopaties etc.; per aquí, disortadament, no van descaminats. (Fixau-voş amb els polítics.)

No crec amb un fí pròxim i espectacular, però si que fa poc es venen observant coses rares. Vegeu unes mostres: S'altre dia m'atur a un bar a beure una cervesa, d'aquestes de preu "europeu" i quan associada la sed vaig per pagar, l'amo de la casa, -que no té precisament fama de generós-, esten el braç amb la ma oberta i m'enfloc: "Es pagado, yo invito". Me ve tant de nou que no sé com reaccionar, Li don les gràcies i surt pensatiu: I que serà vera això? ¡Aquest ja està ferit!

Poc temps després a un altre cafè, (sempre és un bon lloc per a observar), veig coses estranyes: Un diari sobre una taula a disposició del públic, -cosa rara-, una taulada de parroquians que conversa amigablement sense criticar ningú i una gran amabilitat per part dels taverners que abans tenien per lema "entra, beu, paga i fora". Me'n vaig confús. Aquí haurà arribat també l'influència astral. Tot és molt estrany. Pens que fa poc que han desaparegut de per ací uns salvadors de pobles que ens havien d'aixecar a nivell europeu i a força de prémer per amunt s'encallaren per avall, fins al coll. ¡El que pot l'esperit de sacrifici!. I ¡encara els critiquen!. Això tampoc passava un temps. Pot ser els astròlegs ho aclarissen.

Surt a la nit i dins el cel calitjós i fred veig una lluna trista acompanyada de Mart i Saturn; poc després guaitarà sobre el Teix Júpiter i ja tombant a la matinada veurem a Vénus, però res més. Els altres per petits o llu-

nyans no es destrien.

Meditant arrib a casa. Ha arribat "S'Encruia" del mes de Febrer, una petita revista que publiquen a un poblet petit i difícil un grupet de joves, per mi un poquet sonades, (hi ha que estar-hi per fer feina per no-res), -però això ja els hi ve d'abans de lo dels planetes.-

Fullejant la revista cerc l'acostumat sermó mensual del Sr. Batle i no el puc trobar, no hi és. -¡Increible!- Que també haurà estat afectat?. -Cosa li deu passar-. Esperem que no sigui res.

Passant fulles veig quatre o cinc escrits signats tots per un mateix: ¡Un altre de tocat!. Tindran raó els profetes. Gir fulla i quan menys esperava mi trobo a mí: ¡Ai Dèu! I jo també?. Diuen que l'escriure pot fer perdre el seny; Hi ha cassos, però no serà tant: De moment l'influència dels planetes pot esser font d'inspiració per a seguir fins al 86 - si som vius-, i no ens canvien novament la data.

Jo pens que la fi del món, o de la vida sobre ell, és més probable dugui patent "made in USA o URSS" que còsmica. No seria d'extranyar que entre l'un i l'altre ens fessin tornar al paleolític.

Però mentre que això arriba, interessa a poderosos estaments mantenir les masses al nivell cultural adequat a les seves conveniències, i seguir fent pel·lícules d'extraterrestres, (recordem a Orson Welles) i editant llibres i revistes reveladors d'aparicions miraculoses amb profecies apocalíptiques. Amb poques paraules: cultivant i comercialitzant el síndrome de l'història, l'ignorància i la por. Això els hi dona més rendiment que el cultiu de la terra... o de l'intel·ligència.

T. R. Deià, Març 82.

Yo he llegado a pensar que no tienen arreglo, son personas con un lastre de 40 años de irracionalidad, de ejercer un poder faccioso y facticioso, donde las urnas y el pueblo no contaban para nada, era algo peor incluso que el despotismo ilustrado, pensando que solo hay una razón, y creyendo que esta siempre es la suya.

"Pobres gentes", como en el título y en el carácter del personaje de la obra de F. Dostoievski, tienen la amargura de lo que son y procuran unirse a un poder irreal de intereses ocultos, son como en la novela, = oscuros funcionarios de una burocracia caduca y esteril.

En nuestro pueblo, de siempre han pretendido existir este tipo de sujetos, y para algunos, a la vez de darnos pena, tratamos de comprenderles pensando que ellos no son los culpables, las circunstancias les han hecho como son y no pueden darse cuenta de la profundidad del cambio = que se ha realizado en este país, no, no se puede cambiar esa mentalidad tan fácil como se cambia de coche, por ejemplo.

Mi mayor satisfacción es que estas personas carecen de apoyo popular, al pueblo no se le engaña tan fácilmente, ni aún inventando las más falaces suposiciones, ni aún agrupando en extrañas facticiosas organizaciones.

Lo triste es que en nuestro pueblo los grupos de presión están constituidos casi siempre por extranjeros, a quienes hemos dado hospitalidad que en algunos casos no merecían y a quienes, en contra de nuestra voluntad, nos veremos precisados a enseñar las normas y reglas que rigen su status de extranjero no residente, y será una pena, pero deberán darse cuenta, esta minoría de extranjeros; pues la mayoría son encantadores visitantes, que en DEIA el poder está y estará en los DEIANENS.

En fin una pena.

E. Apezteguia

Deyá

* GAIREBE UN PROLEG

Maria Martín se'm va presentar com ploguda del cel. Parlava un castellà familiar -son pare era de Salamanca- amb lleus inflexions de col·legi de monges, i arrossegava un sac ple d'il·lusions, de despistaments i d'entusiasmes. Volia ésser poeta i cercaba que algú l'aconsellàs. Episodis així es repeteixen massa sovint i a vegades esdevenen penosos. Un ja ha hagut d'aprendre d'arronsar les espatles i de provar de sortir-ne de la manera més airosa possible.

Maria Martín em va fer llegir uns poemes més o menys baldufencs, escrits, no en el seu castellà de casa, sinó en el castellà dels llibres més solemnes, ni millors ni pitjors que els de qualsevol joventut o joventutana que de cop i = volta s'alça poeta. Uns poemes, és clar, reblits de paraulasses d'imitació que servien de vehicle als tòpics habituals. Per dir alguna cosa i per fingir d'algun manera el consell que em demanava, li vaig suggerir, poc més poc menys, que provàs de fer poesia emprant les paraules quotidianes i explicant les coses que tenia més a l'abast dins el seu propi horitzó. Interiorment vaig donar el joc per escampat.

No comptava, tanmateix, amb la vocació profunda ni amb la tenacitat laboriosa de Maria Martín. Les visites sovintejaren i vaig anar veient, amb sorpresa, com a poc a poc, sota la crosta de la retòrica apresada, apuntaven els brots de poesia. Les paraules cobraven dimensió i vol, i una veu incerta, adolescent, començava a avançar cap a la fermesa. Potser el consell que tan lleugerament -fin i tot tan frívolament- havia insinuat, donava un resultat que ni jo mateix no sospitava. En qualsevol cas, el mèrit no era meu, sinó de Maria Martín.

Perquè amb tan bon instint cercava la poetessa la seva veritat expressiva, que àdhuc em va sobtar amb alguns poemes escrits en llengua catalana, una llengua en la qual no se m'havia dirigit mai, fins al punt que jo suposava que li era desconeguda. Es un cas curiós. I exemplar. Les paraules catalanes li eren més dúctils, més manuals, menys llibresques que les castellanes.

Aquells poemes en la meva -ja nostra, seva i meva- llengua foren el primer bessó del recull que, amb l'escaient humilitat, dona avui a les premses. El lector, que hi trobarà tots els mancaments, totes les inèxperiències inicials que vulgui, caldrà que el judiqui com allò que realment és: el treball que val a l'autora el certificat d'estudis primaris de l'ofici de poeta. Ara li caldrà = treballar de ferm per obtenir -i posaria missions que l'obtindrà, perquè és tenaç, treballadora i sensible- el grau de llicenciatura.

Maria Martín és avui poeta bilingüe, passa per aquell inevitable període de vacil·lació que tots hem hagut de patir. Ella mateixa s'adonarà que el bilingüisme com a solució definitiva no és satisfactori i acabarà optant per un o = altre idioma com a vehicle expressiu. Sigui quina sigui la tria, no cal que dubtem gens que Maria Martín pot albirar un futur poblat d'esperances.

Josep M. LLOMPART

• • • • •
• • • • •

Maria Martín i Martorell

A vegades,
moltes vegades,
em demano qui som.

I no ho sé.
Paraula.

No sabia dir de mi
quatre mots seguits
sense por d'equivocar-me.

Si almenys pogués dir
allò que no som...
Ah...! pero això
qui... qui pot dir-ho?,
qui?

Només una cosa
a dir m'arriscaria;
i és que sé que jo som jo.

Jo
amb les boires del meu esperit.

Jo
amb les ombres de la meva por.

A VEGADES

Poemes

PALMA DE MALLORCA
1982

ARBOL DE MANOS

CUADROS DE

LAWRENCE E. SIMMONS

AYUNTAMIENTO DE DELÁ

1-10 DE MAYO

DELÁ-MALLORCA

Xerratorum

DIUEN . . .

Que enguany s'ordre de ses processons era pitjor que un esbart de colons. Tothom anava escampat, i es "Déu meu miseri-còrdia es va perdre per dins s'ordi.

Que ara per a comprar cotxes ja no es paga al contat ni amb lletres acceptades, ja es fa més aviat i s'arregla a bufetades.

Que els apartaments de Can Gelat es veu que tenen ben montat es sistema de desaigues, perquè encara que no plogui i tot a estones hi davalla un bon bram d'aigua.

Que d'avui endavant el que decidesqui morir-se procuri tenir tomba pròpia, perquè el que és es municipi ja no en té ni per aficar-hi una mòpia.

Que a un poble com DEIA on només hi ha sis habitants fa pardal que no es pugui treure sa "basura" a s'hora que toca i sempre hagi d'esser escampada per moixos i cans.

Que sa bassa de Can Carindo ja s'ha quedat sense aubes, vengueren ses maquinotes i ho foteren tot a fer vaumes.

Que ses campanes de DEIA les podrien subastar, ja que de poc ençà ni fins i tot quan qualcú es mor les senten tocar.

Que per devora es portal de Can Pep Mosso hi hauria de passar si és que n'hi ha es revisor de desaigues perquè en passar per allà quan plou, cap a un costat has de girar es paraigues.

Que seria ben necessari hi hagués en es poble una brigada de "bomberos" ja que encara no som a s'estiu i ja s'han hagut d'apagar un parell de "fuegos".

Que en es darrer funeral es cant que va acompanyar ja es veia que sortia de boques d'una bona coral.

LA ERMITA DE SAN PABLO Y SAN
ANTONIO

Situada en lo más alto e interior del bosque de Son Galcerán en Valldemossa. Para llegar hasta ella se toma un sendero empedrado que parte de la Ermita de Trinidad junto al llamado "bufador".

No se sabe con certeza cuando fue fundada, si bien alguien la supone de la época del Er. Antonio Castañeda.

El año 1600 el ex-rector de Felanitx Dr. José Mas, natural de Valldemossa, ocupaba una Ermita situada en este desierto. Se supone que se trata de la que historiamos a continuación.

Este virtuoso sacerdote falleció el 29 de Abril del año 1615. Un inventario de este tiempo dice que en esta pobre Ermita este varón de Dios celebraba la santa misa y entre otras cosas habla de las dependencias. (Publicado en el Boletín de la Sociedad Arqueológica Luliana. Tomo XXVIII).

Al llegar a Valldemossa el Er. Juan Mir en el año 1646 moró algunos años en esta Ermita hasta que engrosada la Comunidad, cambió su residencia y pasó a fundar la actual.

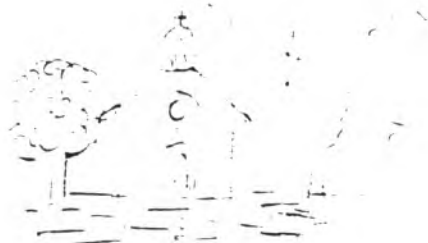
Durante mucho tiempo la ocuparon diferentes eremitas amantes de la completa soledad, los cuales con el consentimiento del Superior después de morar muchos años en comunidad solicitaban el poder vivir en más aislado retiro. El tiempo destructor, no ha borrado la existencia de esta Ermita. Se pueden ver entre las ruínas del edificio, lo que fue la capilla, cuyos muros todavía se conservan; tienen tres metros de altura. La cisterna, corredores, celdas, parcelas del huerto, la entrada y un bajo muro circundante son los principales vestigios de la morada de aquellos hombres dichosos que supieron desentenderse del vano comercio con los hombres y entregáronse completamente a Dios, = viviendo allí olvidados de todos menos de Aquel que era el único testigo de su vida crucificada.

Cosa curiosa es que hacia el año 1920 existía dentro del cercado un viejo ciruelo que el historiador Mn. Juan Parera pudo ver en esta fecha. Junto a la anterior Ermita existen los restos de otra de la cual la historia nos da conocimiento. Su cercado está formado por = unos muros de 2 metros de altura, muy bien conservados. La superficie es de unos 2809 metros cuadrados. En el centro se levantan las paredes al parecer de la capillita y de la celda contigua. Por su construcción parece posterior a la antedicha Ermita, distante de ella = unos tres metros.

Al hablar de este innominado Eremitorio el historiador Mn. Parera dice que vió en su visita y exploración, un serbal muy añoso.

A unos doscientos metros de este sitio el Archiduque Luis Salvador edificó una capilla de estilo árabe dedicada a la Sagrada Familia En un bellísimo mirador desde el cual puede verse la conocida roca "Foradada".

B. Bauzá
(Mallorca Eremitica)

* EDUCACIÓ ATÒMICA A L'ESCOLA ?

Per Jaume Albertí

" Des de que explota una bomba atòmica fins que acaba l'efecte de la radioactivitat passa lo següent: 1) Apareix la bolla de foc. 2) Efecte tèrmic, tot es crema per efecte dels rajos gamma. 3) Fona d'impacte, amb un vent superior a la velocitat del so, i tot es romp. 4) La terra i tots els materials se pulveritzen i tornen radioactius, essent subsionats per amunt. 5) Formació de gasos incandescents amb partícules radioactives. I 6) Nígul radioactiu que se desplega en direcció del vent, deixant caure partícules radioactives fins a un 500 quilòmetres.

"Pels qui no han tengut la mala ventura de ser en el lloc de l'explosió o dins un ràdio d'acció de mil metres, el principal perill és el foc, el vent i la pluja radioactiva. Contra aquesta "pluja" hi ha algunes mides que se poden aplicar amb eficàcia".

A) Hi ha que protegir-se als llocs més segurs: soterranis, refugis, coves, i tancar les portes i finestres amb sacs de terra. B) Posar-se a la part interior de la casa i no vora les parets exteriors. C) Menjar aliments enllaunats i beure aigua embotellada, i no aliments amb contacte amb la naturalesa, amb l'atmosfera. D) Desprendre's de les robes que s'han emprat a l'exterior i rentar-se el cap i cos cada vegada que un s'exposa a la pluja radioactiva. E) Tapar els pous amb una lona ben ajustada per a que l'aire no tiri als fons les partícules radioactives. I E) Tenir al refugi un transsistor a piles."

- o -

Què és tot això? A què venen aquestes paragrafades? Què vol dir el títol: Educació atòmica a l'escola? Tots aquests interrogants tenen la seva explicació.

En totes les escoles s'ha rebut un llibre del Ministeri de l'Interior explicant als al.lots què és la Protecció Civil, organisme que coordina els serveis de la Policia Nacional, Municipal, Guardia Civil, Creu Roja, Govern Civil, Red Telefònica, Red Telegràfica...etc...per a socórrer en casos d'incendi, terratrems, esbucaments, incomunicacions, epidèmies...etc...i EN ELS CASOS D'UN ACCIDENT DE CENTRAL NUCLEAR O D'UNA EXPLOSIÓ ATOMICA EN GUERRA.

Si positiva és la primera reflexió davant aquest llibre que convida a la solidaritat i ajuda en casos de desastre...

També NEGATIVA I TRISTA ES UNA SEGONA REFLEXIÓ QUAN UN PENSA QUE HAN ARRIBAT A L'EXTREM D'HAVER D'EDUCAR ALS NOSTRES INFANTS PER A QUE VAGIN ALERTA SI LES EXPLOTA VORA ELLS UNA BOMBA ATOMICA O UNA CENTRAL NUCLEAR. Lo que haurien de fer els majors del govern espanyol és eliminar les fàbriques d'electricitat nuclear del nostre territori i deslligar-se dels "Clubs atòmics", con l'O.T.A.N. Com a mestre, de cap manera puc acceptar que s'inclogui educació atòmica a l'escola per a tranquil·litzar les consciències dels que manen i que paral·lelament aquests que manen obrin centrals nuclears i nos inscrivin a organismes com a l'O.T.A.N. que té sempre preparades bombes que apunten cap els homes.

(I els que governau no desautoritzeu aquests plantejaments antinuclears dient que són utòpics. S'ha emprat massa la paraula utopia per a tallar les ales dels qui pensen realment amb la pau).

- o -

El referit llibre: "¿Qué es la Protección Civil?" es troba a la Biblioteca

esplai de l'Escola a disposició de qualsevol infant o pare i que no perquè jo estigui en desacord amb un aspecte del llibre, i així també ho digui a l'al.lot, tanc mai un llibre als ulls dels nins.

NOTES I TELEFONS D'INTERES

AJUNTAMENT 63.90.77
PARROQUIA 63.91.72
GUARDIA CIVIL (es quarter de Sóller) 63.02.03
FUNERARIA (també sa més corrent, sa de Sóller)
METGE (a crit o toc de baula)
SUSCRIPCIONS A S'ENCRUIA: T. Bauçà. 63.90.35
BOMBERS (a Palma O Sóller)
MISSES: Feiners i vigílies 20 h.
Diumenges i festes 9 h. i 20 h.
LINEA D'AUTOCARS (horari d'estiu)
Deià-Valldemossa-Palma: 7,30 10,00 15,00 16,30 19,00
Deià-Sóller-Port de Sóller: 8,30 10,45 12,45 17,15 20,45

TURN DE MEDICOS

MES DE MAYO DE 1.982

Días 1 y 2 Dra. Monserrat Artigas Playá. Filonas 45 - VALLEDMOSSA
" 8 y 9 Dr. Javier Peris Dominguez. Casa Damunt - DEYA
" 15 y 16 Dra. Monserrat Artigas Playá.
" 22 y 23 Dr. Javier Peris Dominguez
" 29 y 30 Dra. Monserrat Artigas Playá.

NOTA.- Los días que esté de turno el Médico de Deyá, en Valldemossa habrá servicio de urgencia a cargo del Practicante Titular en c/ Nicolás Calafat nº 9 o al Tlfno. 29 82 42

Estampa d'abril

Just acaba de ploure.

Dins la solitud del camp, un mig-dia ennuvolat i calitjós, la mar avalotada, un gargaló viu i aixubascat que mou les caramuixes blanc-liles dels albons i va eixugant les soques ara quasi negres de l'olivar fins a prendre el seu gris habitual.

Bela una ovella insistentment. De tant en quant- s'espolsa i entre fuses i semifuses ens arriba el sò viu i argentí del picarol bujarró.

Les marjades verdejen de bruia.

Rellum de gorgs que la terra ahir assedegada i avui ja assaciada va encara beguent poc a poc.

Un pinsà fa els primers assaigs del cant nupcial dalt d'un ametll. ler picant entre i entre flors i ametll. lons just escurats.

Una parella de gorrions ha pres possessió novament del forat de la volada del porxo com cada any. I canten i traginen fulles i borrallons de llana de les soques on es graten les ovelles, i plomes del galliner.

Fa pocs dies ha arribat el rossinyol; al cim del poll que creix vora la font canta a l'alba i desperta el vall amb l'alegría de l'aigua clara o de la rosada sel matí.

Un esqueix entre els núvols.

Un retall de cel blau.

Un raig de sol que passa i com ploma capritxosa va escriguent de marge en marge vall amunt:

ra
ve
ima
r
P

T. R. Deià. Abr. 82.

Poema

La letra habla de trabajos y sudores,
mezclados con tabaco,
sal y ron.

La música suena como las sirenas
en madrugada de adiós y niebla.

Es la canción del marinero,
atrevido y mujeriego,
que desapareció con su viento
sin dejar ni rastro
ni barco,
ni dirección.

La puedes oír en la taberna oscura,
refugio de soñadores cansados,
abajo en el muelle.

Su chica de la vida
te servirá la bebida
regalándote una sonrisa
y pensando, todavía,
que algún día volverá.

- oOo -

Cuando hayamos aprendido bien
a jugar a vivir;
se terminará el recreo.
Y todos pasaremos
al aula de la eternidad.

Toni Rigo

